

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 1071/2009**ze dne 21. října 2009,****kterým se zavádějí společná pravidla týkající se závazných podmínek pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě a zrušuje směrnice Rady 96/26/ES****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 71 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko evropského inspektora ochrany údajů ⁽²⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dokončení vnitřního trhu silniční dopravy se spravedlivými podmínkami hospodářské soutěže vyžaduje jednotné používání společných pravidel při povolání přístupu k povolání podnikatele v silniční nákladní nebo osobní dopravě („povolání podnikatele v silniční dopravě“). Tato společná pravidla přispějí k vyšší úrovni odborné způsobilosti podnikatelů v silniční dopravě, k racionalizaci trhu a ke zlepšení kvality poskytovaných služeb v zájmu podnikatelů v silniční dopravě, jejich zákazníků a hospodářství jako celku a rovněž k větší bezpečnosti silničního provozu. Rovněž usnadní účinný výkon práva usazování podnikatelů v silniční dopravě.
- (2) Směrnice Rady 96/26/ES ze dne 29. dubna 1996 o přístupu k povolání provozovatele silniční přepravy zboží a provozovatele silniční přepravy osob, jakož i o vzájemném uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci, s cílem umožnit účinný výkon svobody usazování těchto dopravců v oblasti vnitrostátní a mezinárodní dopravy ⁽⁴⁾ stanoví minimální podmínky pro přístup k povolání provozovatele silniční dopravy, jakož i vzájemné uznávání dokladů požadovaných za tímto účelem.

Zkušenosti, provedené hodnocení dopadu a různé studie nicméně ukázaly, že tato směrnice se v jednotlivých členských státech používá nejednotně. Tato nejednotnost má četné nepříznivé důsledky, zejména narušování hospodářské soutěže, nedostatečnou průhlednost trhu a nejednotné kontroly, jakož i riziko, že podniky s nízkou úrovní odborné způsobilosti nedbají nebo méně dbají na dodržování pravidel bezpečnosti silničního provozu a sociálních předpisů, což může poškodit pověst daného odvětví.

- (3) Tyto důsledky jsou o to závažnější, že mohou narušit plynulé fungování vnitřního trhu silniční dopravy, neboť trh mezinárodní nákladní dopravy a některých kabotážních činností je přístupný pro podniky celého Společenství. Jedinou podmínkou stanovenou pro tyto podniky je, aby měly licenci Společenství, kterou mohou získat, splní-li podmínky pro přístup k povolání podnikatele v silniční dopravě stanovené nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1072/2009 ze dne 21. října 2009 o společných pravidlech pro přístup na trh mezinárodní silniční nákladní dopravy ⁽⁵⁾ a nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/2009 ze dne 21. října 2009 o společných pravidlech pro přístup na mezinárodní trh auto-karové a autobusové dopravy ⁽⁶⁾.
- (4) Je tedy vhodné modernizovat stávající pravidla pro přístup k povolání podnikatele v silniční dopravě tak, aby bylo zajištěno jejich jednotnější a účinnější uplatňování. Jelikož dodržování těchto pravidel představuje hlavní podmínku pro přístup na trh Společenství a protože v oblasti přístupu na trh jsou používány nástroje Společenství nařízení, pro upravení podmínek přístupu k povolání podnikatele v silniční dopravě se nařízení jeví jako nejvhodnější nástroj.
- (5) Členským státům by mělo být povoleno přizpůsobit závazné podmínky pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě v nevdálenějších regionech, jak jsou vymezeny v čl. 299 odst. 2 Smlouvy z důvodu jejich zvláštního charakteru a omezení. Podnikům zřízeným v těchto regionech, které splňují podmínky pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě pouze díky výše uvedenému přizpůsobení by však nemělo být umožněno získat licenci Společenství. Přizpůsobení podmínek pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě by nemělo bránit

⁽¹⁾ Úř. věst. C 151, 17.6.2008, s. 16.

⁽²⁾ Úř. věst. C 14, 19.1.2008, s. 1.

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 21. května 2008 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku), společný postoj Rady ze dne 9. ledna 2009 (Úř. věst. C 62 E, 17.3.2009, s. 1), postoj Evropského parlamentu ze dne 23. dubna 2009 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 24. září 2009.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 124, 23.5.1996, s. 1.

⁽⁵⁾ Viz strana 72 v tomto čísle Úředního věstníku.

⁽⁶⁾ Viz strana 88 v tomto čísle Úředního věstníku.

- podnikům, které by mohly vykonávat povolání podnikatele v silniční dopravě a které splňují obecné podmínky stanovené tímto nařízením, provádět přepravy v nejbližších regionech.
- (6) V zájmu zajištění spravedlivé hospodářské soutěže by se společná pravidla pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě měla vztahovat v co nejširší míře na všechny podniky. Přesto však není nutné, aby do působnosti tohoto nařízení byly zahrnuty podniky, které provozují pouze přepravy se zanedbatelným vlivem na dopravní trh.
- (7) Za ověřování toho, že příslušný podnik trvale plní podmínky stanovené tímto nařízením, by měl nést odpovědnost členský stát, v němž je podnik usazen, aby tak příslušné orgány tohoto členského státu mohly v případě potřeby rozhodnout o pozastavení nebo odnětí povolení opravňujících podnik k působení na trhu. Řádné dodržování a spolehlivá kontrola podmínek přístupu k povolání podnikatele v silniční dopravě vyžadují, aby podniky měly stále a řádné sídlo.
- (8) Je třeba, aby byly jasně určeny fyzické osoby s potřebnou dobrou pověstí a odbornou způsobilostí a aby o nich byly vyzkoušeny příslušné orgány. Tyto osoby (dále jen „odpovědní zástupci pro dopravu“) by měly mít bydliště v členském státě a účinně a nepřetržitě řídit dopravní činnosti podniků silniční dopravy. Je proto vhodné stanovit, za jakých podmínek se má za to, že osoba účinně a nepřetržitě řídí dopravní činnost podniku.
- (9) Dobrá pověst odpovědného zástupce pro dopravu je podmíněna tím, že nebyl odsouzen za závažnou trestnou činnost ani mu nebyly uloženy sankce, zejména za porušení předpisů Společenství v oblasti silniční dopravy. Odsouzení nebo sankce uložené odpovědnému zástupci pro dopravu nebo podniku silniční dopravy v jednom nebo ve více členských státech za nejzávažnější porušení pravidel Společenství by mělo vést ke ztrátě dobré pověsti za předpokladu, že příslušný orgán zjistil, že před konečným rozhodnutím proběhl řádně ukončený a doložený postup vyšetřování, při němž byla poskytnuta základní procesní práva, a byla dodržena příslušná práva na odvolání.
- (10) Je třeba, aby podnik v silniční dopravě měl minimální úroveň finanční způsobilosti pro zajištění řádného zahájení a správy činnosti podniku. Jednoduchým a nákladově efektivním způsobem prokázání finanční způsobilosti podniku může být bankovní záruka nebo pojištění profesionální odpovědnosti.
- (11) Vysoká úroveň odborné způsobilosti by měla zvýšit sociální a hospodářskou efektivitu odvětví silniční dopravy. Proto je vhodné, aby žadatelé o funkci odpovědného zástupce pro dopravu disponovali vysoce kvalitními odbornými znalostmi. S cílem zajistit větší jednotnost zkoušek a podpořit vysokou kvalitu odborné přípravy je třeba stanovit, aby členské státy mohly oprávnit vzdělávací a zkušební střediska podle kritérií, která si určí. Odpovědní zástupci pro dopravu by měli mít potřebné znalosti pro řízení jak vnitrostátních, tak mezinárodních dopravních operací. Seznam oborů, v nichž jsou požadovány znalosti pro získání osvědčení o odborné způsobilosti, a postupy pořádání zkoušek se budou s technickým pokrokem pravděpodobně měnit a měla by existovat ustanovení o jejich aktualizaci. Členské státy by měly mít možnost vyjmout z přezkušování osoby, které mohou poskytnout důkaz o určitých nepřerušovaných zkušenostech při řízení dopravních činností.
- (12) Pro zajištění spravedlivé hospodářské soutěže a důsledného dodržování předpisů v silniční dopravě musí být úroveň kontroly prováděné členskými státy jednotná. Vnitrostátní orgány odpovědné za dohled nad podniky a nad platností jejich povolení hrají v tomto ohledu zásadní úlohu a je vhodné zajistit, aby v případě potřeby podniky patřičné kroky, jako je v nejzávažnějších případech zejména pozastavení nebo odejmutí povolení či prohlášení odpovědných zástupců pro dopravu, kteří jednájí opakovaně v nedbalosti nebo úmyslně nedodržují předpisy, za nezpůsobilé. Tomu musí předcházet řádné posouzení kroků z hlediska zásady proporcionality. Před uložením takových sankcí je nicméně nutno podnik předem upozornit a poskytnout mu přiměřenou lhůtu pro zjednání nápravy.
- (13) Dokonalejší organizace správní spolupráce mezi členskými státy by zlepšila účinnost dohledu nad podniky působícími v několika členských státech a snížila by v budoucnosti administrativní náklady. Elektronické rejstříky podniků propojené v celém Společenství, které vyhovují předpisům Společenství o ochraně osobních údajů, by takovou spolupráci usnadnily a snížily by podnikům i správním orgánům náklady související s kontrolami. V několika členských státech jsou již vnitrostátní rejstříky zavedeny. Stejně tak existuje i infrastruktura pro jejich vzájemné propojení mezi členskými státy. Systematičtější využívání elektronických rejstříků by tedy mohlo významně přispět ke snížení administrativních nákladů na kontroly a ke zlepšení jejich účinnosti.
- (14) Některé údaje obsažené ve vnitrostátních elektronických rejstřících týkající se porušení předpisů a sankcí jsou osobního rázu. Členské státy proto musí přijmout nezbytná opatření pro zajištění dodržování směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů⁽¹⁾, zejména pokud se jedná o kontrolu zpracování osobních

(1) Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

- údajů orgány veřejné moci, právo dotčených osob na informace, jejich právo přístupu a právo na protest. Pro účely tohoto nařízení by mohlo být nezbytné uchovávat tyto údaje po dobu nejméně dvou let, aby se zabránilo usazení nezpůsobilých podniků v jiných členských státech.
- (15) Za účelem zlepšení průhlednosti a umožnění zákazníkům dopravního podniku ověřit, zda má tento podnik příslušné povolení, by měly být určité údaje obsažené ve vnitrostátním elektronickém rejstříku veřejně přístupné, pokud jsou dodrženy příslušné právní předpisy o ochraně údajů.
- (16) Postupné vzájemné propojení vnitrostátních elektronických rejstříků má zásadní význam pro to, aby byla umožněna rychlá a účinná výměna informací mezi členskými státy a aby bylo zaručeno, že podnikatelé v silniční dopravě nebudou vystaveni pokušení dopouštět se závažného porušení předpisů v jiných členských státech, než je členský stát jejich usazení, ani nebudou ochotni takové riziko podstoupit. K tomuto druhu propojení je třeba společné definice přesného formátu vyměňovaných údajů a rovněž technických postupů takové výměny.
- (17) V zájmu účinné výměny informací mezi členskými státy by měla být určena vnitrostátní kontaktní místa a měly by být stanoveny některé společné postupy týkající se alespoň lhůt a povahy poskytovaných informací.
- (18) S cílem usnadnit svobodu usazování by předložení náležitých dokladů vydaných příslušným orgánem členského státu, v němž měl odpovědný zástupce pro dopravu bydliště, mělo být považováno za dostatečný důkaz bezúhonnosti pro přístup k povolání podnikatele v silniční dopravě v členském státě usazení, pokud dotčené osoby nebyly prohlášeny za nezpůsobilé pro výkon daného povolání v jiných členských státech.
- (19) Pokud jde o odbornou způsobilost, členský stát usazení by měl v zájmu usnadnění svobody usazování uznat jednotný vzor osvědčení vydaného v souladu s ustanoveními tohoto nařízení jako dostatečný důkaz.
- (20) Je třeba pečlivě sledovat uplatňování tohoto nařízení na úrovni Společenství. To předpokládá, že Komisi budou předkládány pravidelné zprávy o dobré pověsti, finanční způsobilosti a odborné způsobilosti podniků v odvětví silniční dopravy vypracované na základě vnitrostátních rejstříků.
- (21) Členské státy by měly stanovit sankce za porušení ustanovení této směrnice. Tyto sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující.
- (22) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž modernizace pravidel upravujících přístup k povolání podnikatele v silniční dopravě tak, aby bylo v členských státech zajištěno jejich jednotnější a účinnější provádění, nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států, a může jej být proto z důvodu rozsahu a účinků tohoto nařízení lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (23) Opatření nezbytná pro provedení tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽¹⁾.
- (24) Zejména je třeba zmocnit Komisi k vypracování seznamu kategorií, druhů a úrovně závažnosti porušení předpisů, v důsledku něhož podnikatelé v silniční dopravě pozbudou dobré pověsti, k přizpůsobení technickému pokroku příloh I, II a III tohoto nařízení, které se týkají posuzovaných znalostí pro uznání odborné způsobilosti ze strany členských států a vzoru osvědčení o odborné způsobilosti, a k vypracování seznamu porušení předpisů, která kromě porušení uvedených v příloze IV tohoto nařízení mohou vést ke ztrátě dobré pověsti. Jelikož tato opatření mají obecný význam a jejich účelem je změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, včetně jeho doplněním o nové jiné než podstatné prvky, musí být přijata regulativním postupem s kontrolou stanoveným v článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES.
- (25) Směrnice 96/26/ES by měla být zrušena,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení upravuje přístup k povolání podnikatele v silniční dopravě a výkon tohoto povolání.
2. Toto nařízení se vztahuje na všechny podniky usazené ve Společenství, které vykonávají povolání podnikatele v silniční dopravě. Vztahuje se rovněž na podniky, které povolání podnikatele v silniční dopravě hodlají vykonávat. Odkazy na podniky vykonávající povolání podnikatele v silniční dopravě se případně rozumí odkazy na podniky, které hodlají toto povolání vykonávat.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

3. Pokud jde o regiony uvedené v čl. 299 odst. 2 Smlouvy, mohou dotčené členské státy přizpůsobit podmínky závazné pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě, je-li činnost v těchto regionech plně prováděna podniky tamtéž usazenými.

4. Odchylně od odstavce 2 se toto nařízení, nestanoví-li vnitrostátní právní předpisy jinak, nevztahuje na

- a) podniky, které vykonávají povolání podnikatele v silniční nákladní dopravě výhradně motorovými vozidly nebo jízdními soupravami, jejichž největší přípustná hmotnost nepřesahuje 3,5 tuny. Členské státy však mohou pro všechny nebo některé kategorie silniční dopravy tuto hranici snížit;
- b) podniky, které vykonávají výlučně služby silniční přepravy osob pro nekomerční účely, nebo které mají jiný hlavní předmět činnosti než povolání podnikatele v silniční osobní dopravě;
- c) podniky, které vykonávají povolání podnikatele v silniční dopravě výhradně motorovými vozidly, jejichž nejvyšší povolená rychlost nepřesahuje 40 km/h.

5. Členské státy mohou vyjmout z uplatňování všech nebo některých ustanovení tohoto nařízení pouze ty podniky vykonávající povolání podnikatele v silniční dopravě, které provozují výlučně vnitrostátní přepravy pouze s malým vlivem na dopravní trh, z důvodu

- a) povahy přepravovaného nákladu nebo
- b) krátké přepravní vzdálenosti.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „povoláním podnikatele v silniční nákladní dopravě“ činnost jakéhokoli podniku přepravujícího náklad pro cizí potřebu buď motorovým vozidlem, nebo jízdní soupravou;
- 2) „povoláním podnikatele v silniční osobní dopravě“ činnost jakéhokoli podniku poskytujícího přepravy cestujících, kterou tento podnik nabízí veřejnosti nebo některým kategoriím uživatelů za úplaty hrazenou přepravovanou osobou nebo organizátorem přepravy, a to prostřednictvím motorových vozidel způsobilých s ohledem na typ konstrukce a vybavení k přepravě více než devíti osob včetně řidiče a k tomu účelu určených;
- 3) „povoláním podnikatele v silniční dopravě“ povolání podnikatele v silniční osobní dopravě nebo povolání podnikatele v silniční nákladní dopravě;
- 4) „podnikem“ jakákoli fyzická osoba, jakákoli právnická osoba, zisková či nezisková, jakékoli sdružení nebo skupina osob bez právní subjektivity, zisková či nezisková, nebo jakýkoli veřejný subjekt s vlastní právní subjektivitou nebo závislý na

orgánu s touto subjektivitou zabývající se osobní dopravou anebo jakákoli fyzická nebo právnická osoba zabývající se nákladní dopravou v rámci podnikatelské činnosti;

- 5) „odpovědným zástupcem pro dopravu“ fyzická osoba zaměstnaná podnikem nebo v případě, že je tímto podnikem fyzická osoba, pak tato osoba samotná, nebo je-li tak stanoveno, jiná fyzická osoba tímto podnikem určená prostřednictvím smlouvy, která účinně a nepřetržitě řídí dopravní činnosti tohoto podniku;
- 6) „povolením k výkonu povolání podnikatele v silniční dopravě“ správní rozhodnutí, které opravňuje podnik splňující podmínky stanovené tímto nařízením k výkonu povolání podnikatele v silniční dopravě;
- 7) „příslušným orgánem“ orgán členského státu na celostátní, regionální nebo místní úrovni, který za účelem udělení povolení k výkonu povolání podnikatele v silniční dopravě ověřuje, zda podnik splňuje podmínky stanovené tímto nařízením, a který je oprávněn vydat, pozastavit nebo odejmout povolení k výkonu povolání podnikatele v silniční dopravě;
- 8) „členským státem usazení“ členský stát, v němž je podnik usazen, bez ohledu na to, zda jeho odpovědný zástupce pro dopravu pochází z jiné země.

Článek 3

Požadavky na výkon povolání podnikatele v silniční dopravě

1. Podniky, které vykonávají povolání podnikatele v silniční dopravě, musejí
 - a) být řádně a trvale usazeny v členském státě;
 - b) mít dobrou pověst;
 - c) být finančně způsobilé a
 - d) vykazovat požadovanou odbornou způsobilost.
2. Členské státy mohou rozhodnout o uložení dalších přiměřených a nediskriminujících požadavků, které musejí podniky splňovat, aby mohly vykonávat povolání podnikatele v silniční dopravě.

Článek 4

Odpovědný zástupce pro dopravu

1. Podnik vykonávající povolání podnikatele v silniční dopravě určí odpovědným zástupcem pro dopravu alespoň jednu fyzickou osobu, jež splňuje požadavky stanovené v čl. 3 odst. 1 písm. b) a d) a která
 - a) účinně a nepřetržitě řídí dopravní činnosti podniku;

b) má k podniku skutečnou vazbu jakožto zaměstnanec, ředitel, vlastník nebo akcionář nebo jej spravuje, nebo je-li podnikem fyzická osoba, je touto osobou a

KAPITOLA II

PODMÍNKY PRO SPLNĚNÍ POŽADAVKŮ ČLÁNKU 3

c) má bydliště ve Společenství.

Článek 5

Podmínky týkající se požadavku usazení

2. Nesplňuje-li podnik požadavek odborné způsobilosti stanovený v čl. 3 odst. 1 písm. d), může mu příslušný orgán vydat povolení k výkonu povolání provozovatele silniční dopravy bez odpovědného zástupce pro dopravu určeného podle odstavce 1 tohoto článku pod podmínkou, že

Aby podnik splnil požadavek podle čl. 3 odst. 1 písm. a), musí v dotčeném členském státě

a) určí fyzickou osobu s bydlištěm ve Společenství, která splňuje požadavky stanovené v čl. 3 odst. 1 písm. b) a d) a která je oprávněna podle smlouvy vykonávat úkoly odpovědného zástupce pro dopravu jménem podniku;

a) mít v tomto členském státě sídlo s prostorami, v nichž uchovává svou klíčovou podnikovou dokumentaci, zejména své účetní doklady, doklady o vedení zaměstnanců, doklady obsahující údaje týkající se doby řízení a doby odpočinku a všechny ostatní doklady, k nimž musí mít příslušný orgán přístup k ověření, zda jsou splněny podmínky stanovené tímto nařízením. Členské státy mohou požadovat, aby podniky na jejich území měly rovněž další dokumenty ve svých prostorách vždy připravené ke zpřístupnění;

b) smlouva mezi podnikem a osobou uvedenou v písmenu a) stanoví úkoly, které má tato osoba účinně a nepřetržitě plnit, a uvádí její povinnosti jakožto odpovědného zástupce pro dopravu. Úkoly, které je třeba upřesnit, zahrnují zejména řízení údržby vozidel, kontrolu přepravních smluv a dokladů, základní účetnictví, přidělování nákladů nebo přeprav řidičům a vozidlům a kontrolování postupů v oblasti bezpečnosti;

b) potom, co je oprávnění uděleno, mít k dispozici jedno nebo více vozidel, buď vlastních, nebo například na základě smlouvy o splátkovém prodeji, smlouvy o pronájmu nebo leasingové smlouvy, která jsou registrována nebo jinak uvedena do provozu v souladu s právními předpisy tohoto členského státu;

c) osoba uvedená v písmenu a) může jako odpovědný zástupce pro dopravu řídit dopravní činnosti až čtyř různých podniků vykonávané celkovým vozovým parkem čítajícím nejvýše 50 vozidel. Členské státy mohou rozhodnout o snížení počtu podniků nebo velikosti celkového vozového parku, které uvedená osoba může řídit, a

c) účinně a nepřetržitě vykonávat s nezbytnými administrativními prostředky svou činnost týkající se vozidel uvedených v písmenu b) v provozovně umístěné v tomto členském státě, a to s příslušným technickým vybavením a zařízením.

d) osoba uvedená v písmenu a) vykonává stanovené úkoly výlučně v zájmu podniku a plní své povinnosti nezávisle na podnicích, pro které tento podnik provádí přepravy.

Článek 6

Podmínky týkající se požadavku dobré pověsti

3. Členské státy mohou rozhodnout o tom, že odpovědný zástupce pro dopravu určený podle odstavce 1 nesmí být zároveň určen podle odstavce 2, nebo může být takto určen pouze ve vztahu k omezenému počtu podniků nebo k vozovému parku o velikosti menší než uvedené v odst. 2 písm. c).

1. S výhradou odstavce 2 tohoto článku určí členské státy podmínky, které musí podnik a odpovědní zástupci pro dopravu splnit, aby vyhověli požadavku dobré pověsti stanovenému v čl. 3 odst. 1 písm. b).

4. Podnik oznámí příslušnému orgánu určeného či určené odpovědné zástupce pro dopravu.

Při zjišťování, zda určitý podnik splnil tento požadavek, zváží členské státy chování podniku, jeho odpovědných zástupců pro dopravu a jakékoli jiné dotčené osoby, kterou může členský stát stanovit. Odkazy v tomto článku na odsouzení, sankce nebo porušení zahrnují odsouzení, sankce či porušení vztahující se na samotný podnik, jeho odpovědného zástupce pro dopravu a jakoukoli jinou dotčenou osobu, kterou může členský stát stanovit.

Podmínky uvedené v prvním pododstavci zahrnují alespoň skutečnost, že

- a) nejsou žádné pádné důvody k pochybám o dobré pověsti odpovědného zástupce pro dopravu nebo dopravního podniku, jako například odsouzení nebo sankce v důsledku vážného porušení platných vnitrostátních předpisů v oblasti
 - i) obchodního práva,
 - ii) úpadkového práva,
 - iii) mzdových a pracovních podmínek tohoto povolání,
 - iv) silničního provozu,
 - v) odpovědnosti za škodu při výkonu povolání,
 - vi) obchodu s lidmi nebo drogami a
- b) odpovědný zástupce pro dopravu nebo dopravní podnik nebyl v jednom nebo více členských státech odsouzen za závažnou trestnou činnost nebo mu nebyla uložena sankce za vážné porušení pravidel Společenství týkajících se zejména
 - i) doby řízení a doby odpočinku řidičů, pracovní doby a instalace a používání záznamového zařízení,
 - ii) maximální hmotnosti a rozměrů vozidel používaných k podnikání v mezinárodní dopravě,
 - iii) výchozí kvalifikace a dalšího vzdělávání řidičů,
 - iv) způsobilosti silničních vozidel používaných k podnikání včetně povinné technické kontroly motorových vozidel,
 - v) přístupu na trh mezinárodní silniční nákladní dopravy nebo případně přístupu na trh silniční osobní dopravy,
 - vi) bezpečnosti silniční přepravy nebezpečných věcí,
 - vii) instalace a používání omezovačů rychlosti u některých kategorií vozidel,
 - viii) řidičských průkazů,
 - ix) přístupu k povolání,
 - x) přepravy zvířat.

2. Pro účely odst. 1 třetího pododstavce písm. b):

- a) Byl-li v jednom nebo více členských státech odpovědný zástupce pro dopravu nebo dopravní podnik odsouzen za závažnou trestnou činnost nebo mu byla uložena sankce za některé z nejzávažnějších porušení pravidel Společenství uvedených v příloze IV, provede příslušný orgán členského státu

usazení vhodným a včasným způsobem řádně dokončené správní řízení, které případně zahrne kontrolu v prostorách dotyčného podniku.

Řízení určí, zda by z důvodu zvláštních okolností představovala v daném případě ztráta dobré pověsti nepřiměřený následek. Takovýto případný závěr musí být řádně vysvětlen a odůvodněn.

Shledá-li příslušný orgán, že by ztráta dobré pověsti představovala nepřiměřený následek, může rozhodnout, že dobrá pověst zůstane zachována. V takovém případě se důvody zanesou do vnitrostátního rejstříku. Počet těchto rozhodnutí bude uveden ve zprávě podle čl. 26 odst. 1.

Neshledá-li příslušný orgán, že by ztráta dobré pověsti představovala nepřiměřený následek, má odsouzení nebo uložení sankcí za následek ztrátu dobré pověsti.

- b) Komise vypracuje seznam kategorií, typů a stupňů závažnosti závažných porušení pravidel Společenství, jež kromě porušení uvedených v příloze IV mohou vést ke ztrátě dobré pověsti. Členské státy při určování priorit pro kontroly podle čl. 12 odst. 1 přihlednou k informacím o těchto porušeních včetně informací obdrženy od ostatních členských států.

Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a týkají se uvedeného seznamu, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 25 odst. 3.

Za tímto účelem Komise

- i) stanoví kategorie a typy porušení předpisů, ke kterým dochází nejčastěji,
- ii) určí stupeň závažnosti porušení podle jejich schopnosti vyvolat riziko smrtelných nebo vážných zranění a
- iii) stanoví četnost výskytu, při jejímž překročení se opakovaná porušení považují za závažnější, s přihlednutím k počtu řidičů využívaných při dopravních činnostech řízených odpovědným zástupcem pro dopravu.

3. Požadavek stanovený v čl. 3 odst. 1 písm. b) je považován za nesplněný, dokud nedojde k rehabilitaci nebo jinému opatření s rovnocenným účinkem v souladu se stávajícími vnitrostátními právními předpisy v této oblasti.

Článek 7

Podmínky týkající se požadavku finanční způsobilosti

1. Pro účely splnění požadavku stanoveného v čl. 3 odst. 1 písm. c) musí být podnik v průběhu ročního účetního období vždy schopen dostát svým finančním závazkům. Za tímto účelem podnik na základě ročních účetních závěrek, které ověřil auditor nebo jiná řádně oprávněná osoba, prokáže, že každým rokem disponuje kapitálem a rezervami ve výši nejméně 9 000 EUR, je-li používáno jediné vozidlo, a 5 000 EUR na každé další užívané vozidlo.

Pro účely tohoto nařízení se každoročně stanoví hodnota eura v měnách členských států, které se neúčastní třetí etapy hospodářské a měnové unie. Použijí se kurzy platné první pracovní den měsíce října a zveřejněné v *Úředním věstníku Evropské unie*. Použijí se ode dne 1. ledna následujícího kalendářního roku.

Účetními položkami uvedenými v prvním pododstavci se rozumí položky definované ve čtvrté směrnici Rady 78/660/EHS ze dne 25. července 1978, založené na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy, o ročních účetních závěrkách některých forem společností⁽¹⁾.

2. Odchylně od odstavce 1 může příslušný orgán souhlasit s tím nebo požadovat, aby podnik prokázal finanční způsobilost potvrzením, jako je bankovní záruka nebo pojištění, včetně pojištění odpovědnosti za škodu při výkonu povolání poskytnutého jednou nebo více bankami nebo jinými finančními institucemi včetně pojišťoven, jímž za něj společně a nerozdílně ručí, pokud jde o částky stanovené v odst. 1 prvním pododstavci.

3. Roční účetní závěrky uvedené v odstavci 1 a záruka uvedená v odstavci 2, které je třeba ověřit, se týkají hospodářského subjektu usazeného na území členského státu, v němž je podána žádost o povolení, a nikoli případných dalších subjektů usazených v jiném členském státě.

Článek 8

Podmínky týkající se požadavku odborné způsobilosti

1. Pro účely splnění požadavku stanoveného v čl. 3 odst. 1 písm. d) musí mít dotyčná osoba nebo dotyčné osoby znalosti odpovídající úrovni stanovené v části I přílohy I v oborech, které jsou tam vyjmenovány. Tato znalost se prokazuje složením povinné písemné zkoušky, kterou, pokud se tak členský stát rozhodne, může doplňovat ústní zkouška. Tyto zkoušky se pořádají v souladu s částí II přílohy I. Členské státy mohou za tímto účelem rozhodnout o požadavku absolvování odborné přípravy před zkouškou.

2. Dotčené osoby se podrobí zkoušce v členském státě, ve kterém mají obvyklé bydliště, nebo v členském státě, ve kterém pracují.

„Obvyklým bydlištěm“ se rozumí místo, kde osoba obvykle pobývá, tj. alespoň 185 dní v každém kalendářním roce, z důvodu osobních vazeb, které vypovídají o těsné vazbě této osoby a místa, kde žije.

Za obvyklé bydliště osoby, jejíž profesní vazby jsou jinde než osobní vazby, a která tedy střídavě pobývá na různých místech ve dvou nebo více členských státech, se však považuje místo jejich osobních vazeb, pokud se tam pravidelně vrací. Tato poslední podmínka se nepožaduje, pokud osoba pobývá v některém členském státě, aby zde vykonávala časově omezený úkol. Docházka na vysokou školu nebo do školy nemá za následek změnu obvyklého bydliště.

3. Písemné a ústní zkoušky uvedené v odstavci 1 mohou pořádat a ověřovat pouze orgány a subjekty řádně oprávněné za tímto účelem členským státem podle kritérií, která tento stát určí. Členské státy pravidelně ověřují, zda podmínky, za kterých jimi řádně oprávněné orgány a subjekty pořádají zkoušky, jsou v souladu s přílohou I.

4. Členské státy mohou podle jimi stanovených kritérií řádně oprávnit subjekty, aby poskytovaly žadatelům vysoce kvalitní odbornou přípravu ke zkouškám a zájemcům z řad odpovědných zástupců pro dopravu průběžnou odbornou přípravu k aktualizaci jejich znalostí. Tyto členské státy pravidelně ověřují, zda subjekty stále plní kritéria, podle nichž jim bylo uděleno oprávnění.

5. Členské státy mohou podporovat pravidelnou odbornou přípravu v oborech uvedených v příloze I v desetiletých intervalech, aby byli odpovědní zástupci pro dopravu informováni o vývoji v daném odvětví.

6. Členské státy mohou požadovat, aby osoby, které vlastní osvědčení o odborné způsobilosti, avšak během posledních 5 let neřídily podnik silniční nákladní dopravy nebo podnik silniční osobní dopravy, podstoupily rekvalifikaci za účelem aktualizace svých znalostí týkajících se nejnovějšího vývoje v oblasti právních předpisů, jak je uvedeno v části I přílohy I.

7. Členský stát může držitele některých vysokoškolských nebo technických kvalifikací vydaných v tomto státě, které pro tento účel zvláště vymezí a které svědčí o znalosti všech oborů vyjmenovaných v seznamu uvedeném v příloze I, osvobodit od zkoušek v oborech, kterých se tyto kvalifikace týkají. Osvobození se týká pouze těch oddílů přílohy I části I, u nichž kvalifikace zahrnuje všechny obory uvedené pod záhlavím každého oddílu.

Členský stát může od určitých částí zkoušky osvobodit držitele osvědčení o odborné způsobilosti platných pro vnitrostátní dopravu v tomto členském státě.

(1) Úř. věst. L 222, 14.8.1978, s. 11.

8. Jako důkaz odborné způsobilosti musí být předloženo osvědčení vydané orgánem nebo subjektem uvedeným v odstavci 3. Toto osvědčení není přenosné na žádnou jinou osobu. Osvědčení se vystavuje v souladu se vzorem osvědčení uvedeným v příloze III, obsahuje bezpečnostní prvky uvedené v příloze II a je opatřeno razítkem a podpisem řádně oprávněného orgánu nebo subjektu, který jej vydal.

9. Komise přizpůsobí přílohy I, II a III technickému pokroku. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 25 odst. 3.

10. Komise podporuje a usnadňuje výměny zkušeností a informací mezi členskými státy v oblasti odborné přípravy, zkoušek a oprávnění, včetně prostřednictvím subjektu, který Komise případně určí.

Článek 9

Osvobození od zkoušky

Členský stát může rozhodnout o tom, že osvobodí od zkoušky uvedené v čl. 8 odst. 1 osoby, které prokážou, že po dobu 10 let před 4. prosincem 2009 nepřetržitě řídily v jednom nebo více členských státech podnik silniční nákladní dopravy nebo podnik silniční osobní dopravy.

KAPITOLA III

POVOLOVÁNÍ A DOHLED

Článek 10

Příslušné orgány

1. Pro zajištění řádného provádění tohoto nařízení určí každý členský stát jeden nebo více příslušných orgánů. Tyto příslušné orgány jsou oprávněny

- a) posuzovat žádosti předkládané podniky;
- b) udělovat povolení k výkonu povolání podnikatele v silniční dopravě a tato povolení pozastavit nebo odejmout;
- c) prohlásit fyzickou osobu za nezpůsobilou k řízení dopravní činnosti podniku ve funkci odpovědného zástupce pro dopravu;
- d) provádět potřebné kontroly s cílem ověřit, zda podnik splňuje požadavky stanovené v článku 3.

2. Příslušné orgány zveřejňují veškeré podmínky požadované podle tohoto nařízení, případně další vnitrostátní předpisy, závazné postupy pro žadatele a rovněž příslušná vysvětlení.

Článek 11

Posouzení žádostí a jejich registrace

1. Dopravní podnik, který splňuje požadavky stanovené v článku 3, získá na základě žádosti oprávnění k výkonu povolání podnikatele v silniční dopravě. Příslušný orgán ověří, že podnik, který podal žádost, splňuje požadavky stanovené v uvedeném článku.

2. Příslušný orgán zaznamená ve vnitrostátním elektronickém rejstříku uvedeném v článku 16 údaje týkající se podniků, kterým udělil povolení, a které jsou uvedeny v čl. 16 odst. 2 prvním odstavci písm. a) až d).

3. Lhůta pro posouzení žádosti o povolení příslušným orgánem musí být co nejkratší a nepřesáhne dobu tří měsíců ode dne, kdy příslušný orgán obdržel všechny dokumenty potřebné pro vyhodnocení žádosti. Příslušný orgán může v řádně odůvodněných případech tuto lhůtu prodloužit o další měsíc.

4. Do 31. prosince 2012 příslušný orgán při posuzování dobré pověsti podniku ověří v případě jakýchkoli pochybností, zda určení odpovědní zástupci pro dopravu nejsou v době podání žádosti prohlášení v některém členském státě za nezpůsobilé k řízení dopravní činnosti podniku podle článku 14.

Od 1. ledna 2013 příslušný orgán při posuzování dobré pověsti podniku ověří nahlédnutím do údajů uvedených v čl. 16 odst. 2 prvním odstavci písm. f), buď prostřednictvím přímého zabezpečeného přístupu k příslušným částem vnitrostátního rejstříku, nebo na základě žádosti, zda určení odpovědní zástupci pro dopravu nejsou v době podání žádosti prohlášení v některém členském státě za nezpůsobilé k řízení dopravní činnosti podniku podle článku 14.

Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, a týkající se prodloužení lhůt uvedených v tomto odstavci o nejvýše tři roky, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 25 odst. 3.

5. Podniky, které mají povolení k výkonu povolání podnikatele v silniční dopravě, oznamují příslušnému orgánu, který jim toto povolení vydal, změny údajů uvedených v odstavci 2 ve lhůtě 28 dnů nebo kratší, již stanoví členský stát usazení.

Článek 12

Kontroly

1. Příslušné orgány sledují, zda podniky, jimž udělily oprávnění k výkonu povolání podnikatele v silniční dopravě, nadále splňují požadavky stanovené v článku 3. Za tímto účelem členské státy provádějí kontroly se zaměřením na podniky, jež byly vyhodnoceny jako podniky představující zvýšené riziko. Za tímto účelem členské státy rozšíří tento systém hodnocení rizik zavedený členskými státy podle článku 9 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/22/ES ze dne 15. března 2006 o minimálních

podmínkách pro provedení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 a (EHS) č. 3821/85 o předpisech v sociální oblasti týkajících se činností v silniční dopravě ⁽¹⁾ na všechna porušení předpisů uvedená v článku 6 tohoto nařízení.

2. Do 31. prosince 2014 provádějí členské státy kontroly alespoň každých pět let s cílem ověřit, zda podniky plní požadavky stanovené v článku 3.

Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení a týkají se prodloužení lhůt uvedených v prvním pododstavci, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 25 odst. 3.

3. Na žádost Komise provede členský stát v řádně odůvodněných případech požadované kontroly s cílem ověřit, zda podnik splňuje podmínky přístupu k povolání podnikatele v silniční dopravě. Členský stát informuje Komisi o výsledcích těchto kontrol, a bylo-li zjištěno, že podnik již nesplňuje požadavky stanovené tímto nařízením, rovněž o přijatých opatřeních.

Článek 13

Postup pro pozastavení a odejmutí povolení

1. Zjistí-li příslušný orgán, že u některého podniku existuje riziko nesplnění požadavků stanovených v článku 3, tento podnik o tom informuje. Zjistí-li příslušný orgán, že některý nebo více z těchto požadavků již nejsou splněny, může podniku stanovit některou z následujících lhůt pro zjednání nápravy:

- a) lhůtu nepřesahující šest měsíců pro přijetí náhradníka za odpovědného zástupce pro dopravu, který již nesplňuje požadavky dobré pověsti nebo odborné způsobilosti, s možností prodloužení o další tři měsíce v případě úmrtí nebo fyzické nezpůsobilosti odpovědného zástupce pro dopravu;
- b) lhůtu nepřesahující šest měsíců, musí-li podnik v zájmu nápravy situace prokázat, že má řádné a trvalé sídlo;
- c) lhůtu nepřesahující šest měsíců, není-li podmínka ohledně finanční způsobilosti splněna, s cílem prokázat, že uvedený požadavek bude opět trvale plněn.

2. Příslušný orgán může uložit podnikům, jejichž povolení bylo pozastaveno nebo odejmuto, aby jejich odpovědní zástupci pro dopravu složili zkoušku stanovenou v čl. 8 odst. 1, než bude přijato jakékoli rehabilitační opatření.

3. Stanoví-li příslušný orgán, že podnik již nesplňuje jeden nebo více požadavků stanovených v článku 3, pozastaví nebo odejme povolení k výkonu povolání podnikatele v silniční dopravě ve lhůtách uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 102, 11.4.2006, s. 35.

Článek 14

Prohlášení odpovědného zástupce pro dopravu nezpůsobilým

1. Pozbude-li odpovědný zástupce pro dopravu dobré pověsti podle článku 6, příslušný orgán prohlásí tohoto odpovědného zástupce pro dopravu za nezpůsobilého k řízení dopravní činnosti podniku.

2. Do přijetí případného rehabilitačního opatření v souladu s příslušnými vnitrostátními právními předpisy pozbývá osvědčení o odborné způsobilosti, uvedené v čl. 8 odst. 8, odpovědného zástupce pro dopravu, který byl prohlášen za nezpůsobilého, platnosti ve všech členských státech.

Článek 15

Rozhodnutí příslušných orgánů a odvolání

1. V záporných rozhodnutích přijímaných příslušnými orgány členských států na základě tohoto nařízení, včetně zamítnutí žádosti, pozastavení nebo odejmutí stávajícího povolení nebo prohlášení odpovědného zástupce pro dopravu nezpůsobilým, se uvedou důvody, z nichž vycházejí.

V těchto rozhodnutích jsou zohledněny dostupné informace o porušení předpisů daným podnikem nebo odpovědným zástupcem pro dopravu, které by mohlo mít dopady na dobrou pověst podniku, a rovněž všechny ostatní informace, které má příslušný orgán k dispozici. Uvedou se v nich rehabilitační opatření, jež lze uplatnit v případě pozastavení povolení nebo prohlášení nezpůsobilosti.

2. Členské státy přijmou opatření k zajištění toho, aby dotčené podniky a osoby měly možnost se proti rozhodnutím uvedeným v odstavci 1 odvolat, a to alespoň k jednomu nezávislému a nestrannému orgánu nebo k soudu.

KAPITOLA IV

ZJEDNODUŠENÍ A SPRÁVNÍ SPOLUPRÁCE

Článek 16

Vnitrostátní elektronické rejstříky

1. Pro účely provádění tohoto nařízení, zejména článků 11 až 14 a 26, vede každý členský stát vnitrostátní elektronický rejstřík podniků silniční dopravy, které příslušný orgán určený tímto státem oprávnil k výkonu povolání podnikatele v silniční dopravě. Zpracování údajů obsažených v tomto rejstříku podléhá kontrole veřejného orgánu určeného za tímto účelem. Příslušné údaje obsažené v elektronickém rejstříku se zpřístupní všem příslušným orgánům dotyčného členského státu.

Do 31. prosince 2009 přijme Komise rozhodnutí o minimálních požadavcích na údaje zanášené do vnitrostátního elektronického rejstříku ode dne jeho zřízení za účelem usnadnění budoucího propojení mezi rejstříky. Může doporučit, aby se kromě údajů uvedených v odstavci 2 uváděly i státní poznávací značky vozidel.

2. Vnitrostátní elektronické rejstříky obsahují alespoň tyto údaje:

- a) název a právní formu podniku;
- b) adresu jeho sídla;
- c) jména odpovědných zástupců pro dopravu určených pro splnění podmínek dobré pověsti a odborné způsobilosti a případně i jméno zákonného zástupce;
- d) typ povolení, počet vozidel, na něž se vztahuje, a případně sériové číslo licence Společenství a opisů;
- e) počet, kategorii a druh závažných porušení předpisů ve smyslu čl. 6 odst. 1 písm. b), které vedly k odsouzení nebo k uložení sankce v průběhu posledních dvou let;
- f) jméno jakékoli osoby prohlášené za nezpůsobilou řídit dopravní činnost podniku, nedojde-li k obnovení dobré pověsti této osoby podle čl. 6 odst. 3, a příslušná rehabilitační opatření.

Pro účely prvního pododstavce písm. e) může členský stát do 31. prosince 2015 rozhodnout, že ve vnitrostátním elektronickém rejstříku budou uváděna pouze nejzávažnější porušení předpisů uvedená v příloze IV.

Členské státy se mohou rozhodnout uchovávat údaje uvedené v prvním pododstavci písm. e) a f) v oddělených rejstřících. V tom případě se příslušné údaje poskytují na žádost nebo se přímo zpřístupňují všem příslušným orgánům dotyčného členského státu. Požadované informace se poskytují do třiceti pracovních dnů po obdržení žádosti. Údaje uvedené v písm. a) až d) jsou veřejně přístupné v souladu s příslušnými právními předpisy o ochraně osobních údajů.

V každém případě se údaje uvedené v prvním pododstavci písm. e) a f) zpřístupňují jiným než příslušným orgánům pouze v případě, že jsou tyto orgány řádně oprávněné provádět kontroly a ukládat sankce v oblasti silniční dopravy a že jsou jejich úředníci pod přísakem nebo jsou jiným způsobem zavázáni formální povinností zachovávat mlčenlivost.

3. Údaje týkající se podniku, jehož povolení bylo pozastaveno nebo mu bylo odejmuto, zůstávají v rejstříku po dobu dvou let ode dne uplynutí doby pozastavení nebo odnětí povolení a poté se ihned odstraní.

Údaje týkající se jakékoli osoby prohlášené za nezpůsobilou pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě zůstávají ve vnitrostátním elektronickém rejstříku, dokud nedojde k obnovení dobré pověsti této osoby podle čl. 6 odst. 3. Dojde-li k přijetí takového rehabilitačního opatření nebo jiného opatření se stejným účinkem, údaje se ihned odstraní.

Údaje uvedené v prvním a druhém pododstavci musí upřesňovat důvody, které vedly k pozastavení nebo odnětí povolení nebo k prohlášení nezpůsobilosti, a odpovídající dobu trvání.

4. Členské státy přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění toho, aby všechny údaje elektronického rejstříku byly aktuální a přesné, zejména údaje uvedené v odst. 2 prvním pododstavci písm. e) a f).

5. Aniž jsou dotčeny odstavce 1 a 2, členské státy přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění propojení a přístupu k vnitrostátním elektronickým rejstříkům v celém Společenství prostřednictvím vnitrostátních kontaktních míst vymezených v článku 18. Přístupnost prostřednictvím vnitrostátních kontaktních míst a propojení se zajistí nejpozději do 31. prosince 2012, a to tak, aby příslušný orgán kteréhokoli členského státu mohl nahlížet do vnitrostátních elektronických rejstříků všech členských států.

6. Společná pravidla týkající se provádění odstavce 5, jako je formát vyměňovaných údajů, technické postupy pro nahlížení do vnitrostátních elektronických rejstříků ostatních členských států prostřednictvím elektronického rozhraní a podpora interoperability těchto rejstříků s ostatními příslušnými databázemi, přijme Komise poradním postupem podle čl. 25 odst. 2 a poprvé před 31. prosincem 2010. Tato společná pravidla určí orgán, který odpovídá za zpřístupnění údajů a jejich další využívání a aktualizaci po zpřístupnění, a za tímto účelem zahrnou i pravidla o zápisu a sledování údajů.

7. Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení a týkají se prodloužení lhůt uvedených v odstavcích 1 a 5, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 25 odst. 3.

Článek 17

Ochrana osobních údajů

V souvislosti s používáním směrnice 95/46/ES členské státy zejména zajistí, aby

- a) všechny osoby byly informovány, jsou-li zaznamenány údaje, které se jich týkají, nebo mají-li být tyto údaje předány třetí straně. Poskytnuté informace obsahují název orgánu odpovědného za zpracování údajů, druh zpracovaných údajů a odůvodnění;
- b) všechny osoby měly právo přístupu k údajům, které se jich týkají, u orgánu odpovědného za jejich zpracování. Toto právo je vykonatelné bez omezení, v přiměřených intervalech a bez nepřiměřených prodlev nebo výdajů pro žadatele;
- c) všechny osoby měly právo na opravu, výmaz nebo zablokování neúplných nebo nepřesných údajů, které se jich týkají;

- d) všechny osoby měly právo podat ze závažných a opodstatněných důvodů námitku proti zpracování údajů, které se jich týkají. V případě odůvodněné námítky nesmějí být tyto údaje dále zpracovávány;
- e) podniky dodržovaly případná příslušná ustanovení o ochraně osobních údajů.

Článek 18

Správní spolupráce mezi členskými státy

1. Každý členský stát určí národní kontaktní místo pověřené výměnou informací s ostatními členskými státy v rámci provádění tohoto nařízení. Členské státy sdělí Komisi název a adresu příslušného kontaktního místa nejpozději do 4. prosince 2011. Komise sestaví seznam všech národních kontaktních míst a rozešle jej členským státům.

2. Členské státy, které si vyměňují informace v rámci tohoto nařízení, využívají národní kontaktní místa určená v souladu s odstavcem 1.

3. Členské státy, které si vyměňují informace o případech porušení předpisů uvedených v čl. 6 odst. 2 nebo o odpovědných zástupcích pro dopravu, kteří byli prohlášeni za nezpůsobilé, dodržují postup a lhůty podle čl. 13 odst. 1 nařízení (ES) č. 1072/2009, nebo případně podle čl. 23 odst. 1 nařízení (ES) č. 1073/2009. Členský stát, který obdrží od jiného členského státu oznámení o závažném porušení předpisů, jež mělo za následek odsouzení nebo sankci, zaznamená toto porušení předpisů do svého vnitrostátního elektronického rejstříku.

KAPITOLA V

VZÁJEMNÉ UZNÁVÁNÍ OSVĚDČENÍ A JINÝCH DOKLADŮ

Článek 19

Osvědčení o dobré pověsti a rovnocenné doklady

1. Aniž je dotčen čl. 11 odst. 4, přijme členský stát usazení pro účely přístupu k povolání podnikatele v silniční dopravě výpis z rejstříku trestů, nebo není-li k dispozici, rovnocenný doklad vydaný příslušným soudním nebo správním orgánem členského státu, kde měli odpovědný zástupce pro dopravu nebo jiná příslušná osoba dříve bydliště, jako dostatečný důkaz dobré pověsti.

2. Požaduje-li členský stát od svých státních příslušníků splnění určitých podmínek dobré pověsti, které nemohou být prokázány dokladem uvedeným v odstavci 1, přijme jako dostatečný důkaz ve vztahu ke státním příslušníkům jiných členských států potvrzení o splnění těchto podmínek vydané příslušným soudním nebo správním orgánem členského státu nebo členských států, kde měli odpovědný zástupce pro dopravu nebo jiná příslušná osoba dříve bydliště. Tato potvrzení se týkají konkrétních informací, jež členský stát usazení považuje za významné.

3. Nevydává-li doklad uvedený v odstavci 1 nebo potvrzení uvedené v odstavci 2 členský stát nebo členské státy, kde měli odpovědný zástupce pro dopravu nebo jiná příslušná osoba dříve bydliště, lze je nahradit místopřísežným nebo čestným prohlášením, které odpovědný zástupce pro dopravu nebo jiná příslušná osoba učiní před příslušným soudním nebo správním orgánem nebo případně notářem členského státu, v němž měli odpovědný zástupce pro dopravu nebo jiná příslušná osoba dříve bydliště. Tento orgán nebo notář vydá potvrzení o místopřísežném nebo čestném prohlášení.

4. Doklad uvedený v odstavci 1 nebo potvrzení uvedené v odstavci 2 nesmí být při předložení starší tří měsíců ode dne vydání. Tato podmínka se vztahuje rovněž na prohlášení učiněná v souladu s odstavcem 3.

Článek 20

Osvědčení o finanční způsobilosti

Požaduje-li členský stát od svých státních příslušníků splnění určitých dalších podmínek finanční způsobilosti kromě podmínek uvedených v článku 7, přijme jako dostatečný důkaz o splnění těchto podmínek státními příslušníky ostatních členských států potvrzení vydané příslušným správním orgánem členského státu nebo členských států, kde měli odpovědný zástupce pro dopravu nebo jiná příslušná osoba dříve bydliště. Tato potvrzení se musejí týkat konkrétních informací, jež nový členský stát usazení považuje za významné.

Článek 21

Osvědčení o odborné způsobilosti

1. Členské státy uznávají za dostatečný důkaz odborné způsobilosti osvědčení vystavená v souladu se vzorem osvědčení uvedeným v příloze III, která za tímto účelem vydávají řádně oprávněné orgány nebo subjekty.

2. Osvědčení vydaná před 4. prosincem 2011 jako důkaz odborné způsobilosti na základě předpisů platných do tohoto dne se považují za rovnocenná osvědčení, jehož vzor je uveden v příloze III, a jsou uznávána jako důkaz odborné způsobilosti ve všech členských státech. Členské státy mohou požadovat, aby držitelé osvědčení o odborné způsobilosti platného pouze pro vnitrostátní dopravu absolvovali zkoušku nebo částí zkoušky podle čl. 8 odst. 1.

KAPITOLA VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 22

Sankce

1. Členské státy stanoví pravidla pro ukládání sankcí za porušení tohoto nařízení a přijmou veškerá opatření nezbytná pro zajištění jejich provádění. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí Komisi uvedená ustanovení nejpozději do 4. prosince 2011 a neprodleně jí oznámí všechny následné změny týkající se těchto ustanovení. Členské státy zajistí, aby všechna tato opatření byla uplatňována bez diskriminace na základě státní příslušnosti nebo místa, v němž je dopravce usazen.

2. Sankce uvedené v odstavci 1 zahrnují zejména pozastavení povolení k výkonu povolání podnikatele v silniční dopravě, odnětí tohoto povolení a prohlášení odpovědného zástupce pro dopravu nezpůsobilým.

Článek 23

Přechodná ustanovení

Podniky, které získaly povolení k výkonu povolání podnikatele v silniční dopravě před 4. prosincem 2009, dosáhnou souladu s ustanoveními tohoto nařízení nejpozději do 4. prosince 2011.

Článek 24

Vzájemná pomoc

Příslušné orgány členských států při používání tohoto nařízení úzce spolupracují a poskytují si vzájemnou pomoc. Vyměňují si informace o odsouzeních a sankcích za závažná porušení předpisů a jiné konkrétní informace, které by mohly mít důsledky pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě, a dodržují platná ustanovení v oblasti ochrany osobních údajů.

Článek 25

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený čl. 18 odst. 1 nařízením Rady (EHS) č. 3821/85 ze dne 20. prosince 1985 o záznamovém zařízení v silniční dopravě ⁽¹⁾.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 3 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Článek 26

Podávání zpráv

1. Členské státy jednou za dva roky vypracují zprávu o činnosti příslušných orgánů a předloží ji Komisi. Tato zpráva obsahuje

- a) přehled daného odvětví s ohledem na dobrou pověst, finanční způsobilost a odbornou způsobilost;
- b) počet vydaných povolení podle typu a podle roku vydání, počet pozastavených a odejmutých povolení, počet prohlášení nezpůsobilosti a příslušné důvody;
- c) počet osvědčení o odborné způsobilosti vydaných každý rok;
- d) klíčové statistiky o vnitrostátních elektronických rejstřících a jejich využití příslušnými orgány a
- e) přehled výměny informací s jinými členskými státy v souladu s čl. 18 odst. 2, která zahrnuje zejména počet ročně zjištěných porušení předpisů oznámených jinému členskému státu a obdržených odpovědí, jakož i roční počet žádostí a obdržených odpovědí v souladu s čl. 18 odst. 3.

2. Na základě zpráv uvedených v odstavci 1 vypracuje Komise jednou za dva roky zprávu o výkonu povolání podnikatelů v silniční dopravě a předloží ji Evropskému parlamentu a Radě. Tato zpráva obsahuje zejména hodnocení výměny informací mezi členskými státy a přezkum fungování vnitrostátních elektronických rejstřiků a údajů v nich obsažených. Zpráva se zveřejní současně se zprávou uvedenou v článku 17 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 ze dne 15. března 2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 370, 31.12.1985, s. 8.

⁽²⁾ Úř. věst. L 102, 11.4.2006, s. 1.

Článek 27**Seznam příslušných orgánů**

Každý členský stát předá Komisi do 4. prosince 2011 seznam příslušných orgánů, které určil pro vydávání povolení k výkonu povolání podnikatele v silniční dopravě, a seznam oprávněných orgánů nebo subjektů odpovědných za organizaci zkoušek uvedených v čl. 8 odst. 1 a vydávání osvědčení. Konsolidovaný seznam těchto orgánů a subjektů v celém Společenství zveřejní Komise v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 28**Sdělování vnitrostátních opatření**

Členské státy sdělí Komisi znění právních a správních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti tohoto nařízení, do třiceti dnů od jejich přijetí a poprvé do 4. prosince 2011.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 21. října 2009.

*Za Evropský parlament Za Radu
předseda předseda nebo předsedkyně
J. BUZEK*

Článek 29**Zrušení**

Směrnice 96/26/ES se zrušuje.

Článek 30**Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 4. prosince 2011.

*Za Radu
předseda nebo předsedkyně
C. MALMSTRÖM*

PŘÍLOHA I

I. SEZNAM OBORŮ UVEDENÝCH V ČLÁNKU 8

Znalosti, ke kterým členské státy přihlížejí pro úřední uznání odborné způsobilosti, musí pro oblast silniční nákladní a osobní dopravy zahrnovat alespoň obory uvedené na seznamu níže. V těchto oborech musí žadatelé o provozování silniční nákladní a osobní dopravy dosáhnout úrovně znalostí a praktických schopností, která je nezbytná pro řízení dopravního podniku.

Minimální úroveň znalostí, jak je uvedeno níže, nesmí být nižší než úroveň 3 struktury úrovní vzdělání uvedené v příloze rozhodnutí Rady 85/368/EHS ⁽¹⁾, to znamená úroveň dosažená vzděláním získaným v rámci povinné školní docházky doplněným buď odborným vzděláním a další technickou přípravou, nebo středoškolským či jiným technickým vzděláním.

A. Občanské právo

Žadatel musí zejména, pokud jde o silniční nákladní a osobní dopravu:

1. znát hlavní typy smluv používaných v silniční dopravě a práva a povinnosti, které z nich vyplývají;
2. být schopen sjednat právně platnou smlouvu o přepravě, zejména s ohledem na podmínky přepravy;

pokud jde o silniční nákladní dopravu:

3. být schopen posoudit reklamaci objednatel přepravy týkající se náhrady škod vyplývajících buď ze ztráty, či poškození nákladu během přepravy nebo způsobených zpožděním a chápat vliv této reklamace na svou smluvní odpovědnost;
4. znát pravidla a povinnosti vyplývající z Úmluvy o přepravní smlouvě v mezinárodní silniční nákladní dopravě (CMR);

pokud jde o silniční osobní dopravu:

5. být schopen posoudit reklamaci objednatel přepravy týkající se náhrady škod způsobených cestujícím nebo jejich zavazadlům při nehodě, ke které došlo během přepravy, nebo týkající se náhrady škod vzniklých v důsledku zpoždění a chápat vliv této reklamace na svou smluvní odpovědnost.

B. Obchodní právo

Žadatel musí zejména, pokud jde o silniční nákladní a osobní dopravu:

1. znát podmínky a náležitosti stanovené pro provozování obchodu a obecné povinnosti podnikatelů v dopravě (registrace, vedení záznamů atd.) a důsledky vyhlášení úpadku;
2. mít přiměřené znalosti různých druhů obchodních společností a pravidel upravujících jejich zakládání a provoz.

C. Sociální právo

Žadatel musí zejména znát, pokud jde o silniční nákladní a osobní dopravu:

1. úlohu a funkci jednotlivých sociálních institucí působících v odvětví silniční dopravy (odborové organizace, podnikové výbory, zástupci zaměstnanců, inspektoři práce atd.);
2. povinnosti zaměstnavatelů v oblasti sociálního zabezpečení;

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 85/368/EHS ze dne 16. července 1985 o srovnatelnosti kvalifikací získaných odborným vzděláváním mezi členskými státy Evropského společenství (Úř. věst. L 199, 31.7.1985, s. 56).

3. pravidla pro pracovní smlouvy týkající se různých kategorií zaměstnanců podniků silniční dopravy (druhy smluv, povinnosti stran, pracovní podmínky a pracovní doba, placená dovolená, odměňování, porušení smlouvy atd.);
4. platná pravidla týkající se dob řízení, dob odpočinku a pracovní doby, zejména nařízení (EHS) č. 3821/85, nařízení (ES) č. 561/2006, směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/15/ES ⁽¹⁾ a směrnici 2006/22/ES a praktická prováděcí opatření k těmto předpisům, a
5. platná pravidla v oblasti výchozí kvalifikace a pravidelného dalšího vzdělávání řidičů, zejména pravidla vyplývající ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/59/ES ⁽²⁾.

D. Daňové právo

Žadatel musí zejména, pokud jde o silniční nákladní a osobní dopravu, znát předpisy upravující

1. daň z přidané hodnoty (DPH) dopravních služeb;
2. daň z provozu motorových vozidel;
3. daně z určitých silničních nákladních vozidel používaných pro silniční nákladní dopravu, jakož i mýtné a poplatky za užívání určité infrastruktury;
4. daň z příjmů.

E. Obchodní a finanční správa podniku

Žadatel musí zejména, pokud jde o silniční nákladní a osobní dopravu:

1. znát právní předpisy a zvyklosti týkající se používání šeků, směnek, vlastních směnek, kreditních karet a dalších prostředků nebo způsobů placení;
2. znát různé formy úvěrů (bankovní úvěr, dokumentární akreditiv, záruky, hypoteční úvěr, leasing, pronájem, faktoring atd.) a poplatky a závazky z toho plynoucí;
3. vědět, co je rozvaha, jak je sestavována a jak ji vykládat;
4. být schopen číst a vyložit výkaz zisků a ztrát;
5. být schopen posoudit finanční situaci a rentabilitu podniku, zejména na základě finančních ukazatelů;
6. být schopen vypracovat rozpočet;
7. znát jednotlivé prvky nákladů podniku (pevné náklady, proměnné náklady, provozní kapitál, odpisy atd.) a být schopen vypočítat náklady na vozidlo, na kilometr, na cestu nebo na tunu;
8. být schopen sestavit organizační schéma týkající se všech zaměstnanců podniku a vypracovat pracovní plány atd.;
9. znát zásady marketingu, propagace prodeje dopravních služeb, zpracování záznamů o zákaznících, reklamy, vztahů k veřejnosti atd.;
10. znát různé druhy pojištění týkající se silniční dopravy (pojištění odpovědnosti, osob, věcí, zavazadel) a záruky a závazky z toho plynoucí;
11. znát využití telematiky v oblasti silniční dopravy;

pokud jde o silniční nákladní dopravu:

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/15/ES ze dne 11. března 2002 o úpravě pracovní doby osob vykonávajících mobilní činnost v silniční dopravě (Úř. věst. L 80, 23.3.2002, s. 35).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/59/ES ze dne 15. července 2003 o výchozí kvalifikaci a pravidelném školení řidičů některých silničních vozidel pro nákladní nebo osobní dopravu (Úř. věst. L 226, 10.9.2003, s. 4).

12. být schopen uplatňovat pravidla týkající se fakturace služeb silniční přepravy zboží a rozumět významu a důsledkům Incoterms;
13. znát různé kategorie pomocných dopravních služeb, jejich úlohu, funkce a případně jejich statut;
pokud jde o silniční osobní dopravu:
14. být schopen uplatňovat pravidla týkající se sazebníků a tvorby cen ve veřejné a soukromé přepravě osob;
15. být schopen uplatňovat pravidla fakturování silničních přeprav osob.

F. Přístup na trh

Žadatel musí zejména, pokud jde o silniční nákladní a osobní dopravu:

1. znát pracovní předpisy upravující silniční dopravu na cizí účet, pronájem vozidel pro průmyslové použití, subdodavatelské smlouvy, zejména předpisy upravující organizaci povolání, přístup k povolání, oprávnění k provozování silniční dopravy uvnitř Společenství a vně Společenství, kontroly a sankce;
2. znát předpisy upravující zakládání podniků silniční dopravy;
3. znát různé dokumenty požadované pro výkon služeb silniční dopravy a být schopen zavést kontrolní postupy zajišťující, aby požadované dokumenty týkající se každé uskutečněné přepravy, zejména dokumenty týkající se vozidla, řidiče, nákladu nebo zavazadel, byly uchovávány jak v prostorách podniku, tak ve vozidlech;

pokud jde o silniční nákladní dopravu:

4. znát předpisy upravující organizaci trhu silniční nákladní dopravy, manipulaci s nákladem a logistiku;
5. znát formality při přechodu hranic, úlohu a obsah dokladů T a karnetů TIR a závazky a odpovědnost vyplývající z jejich používání;

pokud jde o silniční osobní dopravu:

6. znát předpisy upravující organizaci trhu silniční osobní dopravy;
7. znát předpisy pro zřizování služeb silniční osobní dopravy a být schopen sestavovat dopravní plány.

G. Technické normy a technická hlediska provozu

Žadatel musí zejména, pokud jde o silniční nákladní a osobní dopravu:

1. znát pravidla týkající se hmotnosti a rozměrů vozidel v členských státech a postupy týkající se výjimečných přeprav odchylojících se od těchto pravidel;
2. být schopen si podle potřeb podniku zvolit vozidla a jejich součásti (podvozek, motor, převodový systém, brzdový systém atd.);
3. znát náležitosti týkající se schvalování typu, evidence a technické kontroly těchto vozidel;
4. být schopen rozumět tomu, jaká opatření musí být přijata ke snížení hluku a pro boj proti znečišťování ovzduší výfukovými plyny motorových vozidel;
5. být schopen sestavit plány pravidelné údržby vozidel a jejich vybavení;

pokud jde o silniční nákladní dopravu:

6. znát různé druhy manipulačních zařízení a nakládacích zařízení (zadní zvedací plošiny, kontejnery, palety atd.) a být schopen zavádět postupy a vydávat pokyny pro nakládku a vykládku nákladu (rozložení nákladu, stohování, ukládání, upevňování, utěšňování atd.);
7. znát různé techniky kombinované dopravy po železnici a silnici;
8. být schopen zavést postupy zajišťující dodržování předpisů o přepravě nebezpečných věcí a odpadů, zejména postupy vyplývající ze směrnice 2008/68/ES ⁽¹⁾ a nařízení (ES) č. 1013/2006 ⁽²⁾;
9. být schopen zavést postupy zajišťující dodržování předpisů o přepravě rychle se kazících potravin, zejména postupy vyplývající z Dohody o mezinárodních přepravách zkazitelných potravin a o specializovaných prostředcích určených pro tyto přepravy (ATP);
10. být schopen zavést postupy zajišťující dodržování předpisů o přepravě živých zvířat.

H. Bezpečnost silničního provozu

Žadatel musí zejména, pokud jde o silniční nákladní a osobní dopravu:

1. vědět, jaká kvalifikace je požadována od řidičů (řidičský průkaz, lékařská osvědčení, potvrzení o způsobilosti atd.);
2. být schopen učinit nezbytné kroky zajišťující, aby řidiči dodržovali pravidla silničního provozu, zákazy a omezení platná v jednotlivých členských státech (omezení rychlosti, přednost v jízdě, zastávky a parkování, používání světel, silniční značky atd.);
3. být schopen vypracovat pokyny pro řidiče týkající se kontroly dodržování bezpečnostních předpisů upravujících jak stav vozidel, jejich vybavení a náklad, tak i preventivní opatření, jež je třeba přijmout;
4. být schopen stanovit postupy, které je třeba dodržet v případě nehody, a odpovídající postupy k zabránění opakovaným nehodám nebo vážnému porušování předpisů;
5. být schopen zavést postupy pro řádné zajištění nákladu a znát příslušné techniky;

pokud jde o silniční osobní dopravu:

6. mít základní znalosti o silniční síti členských států.

II. POŘÁDÁNÍ ZKOUŠKY

1. Členské státy pořádají povinnou písemnou zkoušku, kterou mohou doplnit ústní zkouškou, aby ověřily, zda žadatel o provozování silniční dopravy má požadovanou úroveň znalostí v oborech uvedených v části I a zejména schopnost používat odpovídající nástroje a postupy a plnit stanovené výkonné a koordinační úkoly.

a) Povinná písemná zkouška má tyto dvě části:

- i) písemné otázky obsahující buď otázky s výběrem odpovědí (čtyři možné odpovědi), nebo otázky vyžadující přímou odpověď, nebo kombinaci obou těchto systémů,
- ii) písemná praktická cvičení / písemné případové studie.

Minimální doba trvání každé z těchto částí jsou dvě hodiny.

b) Je-li pořádána ústní zkouška, mohou členské státy podmínit účast úspěšným složením písemné zkoušky.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/68/ES ze dne 24. září 2008 o pozemní přepravě nebezpečných věcí (Úř. věst. L 260, 30.9.2008, s. 13).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů (Úř. věst. L 190, 12.7.2006, s. 1).

2. Pořádají-li členské státy rovněž ústní zkoušku, musí pro každou ze tří částí stanovit přidělování bodů, které nesmí být nižší než 25 % a vyšší než 40 % z celkového počtu udělovaných bodů.

Pořádají-li členské státy pouze písemnou zkoušku, musí pro každou část stanovit přidělování bodů, které nesmí být nižší než 40 % a vyšší než 60 % z celkového počtu udělovaných bodů.

3. Ve všech částech musí žadatel získat v průměru nejméně 60 % z celkového počtu udělovaných bodů, přičemž v žádné části nesmí dosáhnout méně než 50 % z možných bodů. Členský stát může pouze u jedné části snížit procentní hodnotu z 50 % na 40 %.
-

PŘÍLOHA II

Bezpečnostní prvky osvědčení o odborné způsobilosti

Osvědčení musí mít alespoň dva z těchto bezpečnostních prvků:

- hologram,
 - speciální vlákna v papíru, jež jsou viditelná v UV světle,
 - alespoň jedna mikrotisková čára (tisk viditelný pouze pod zvětšovací sklem, jež není možno kopírovat na kopírovacích strojích),
 - hmatové znaky, symboly nebo vzory,
 - dvojí číslování: pořadové číslo a číslo vydání,
 - pozadí s ochranným vzorem s jemnými gilošovými vzory a duhovým tiskem.
-

PŘÍLOHA III

Vzor osvědčení o odborné způsobilosti

EVROPSKÉ SPOLEČENSTVÍ

(Barva Pantone stout fawn, celulózový papír formát DIN A4, alespoň 100 g/m²)

(Znění vyhotovené v úředním jazyce, úředních jazycích nebo v jednom z úředních jazyků členského státu vydávajícího osvědčení)

Rozlišovací značka členského státu ⁽¹⁾ vydávajícího osvědčení Název oprávněného orgánu nebo subjektu ⁽²⁾OSVĚDČENÍ O ODBORNÉ ZPŮSOBILOSTI K PROVOZOVÁNÍ SILNIČNÍ NÁKLADNÍ/OSOBNÍ DOPRAVY ⁽³⁾

č.

My

potvrzujeme, že ⁽⁴⁾

narozen(a) dne v

složil(a) zkoušku (rok:; období:) ⁽⁵⁾ požadovanou za účelem udělení osvědčení o odborné způsobilosti k provozování silniční nákladní/osobní dopravy ⁽³⁾ v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009 ze dne 21. října 2009, kterým se zavádějí společná pravidla týkající se závazných podmínek pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě ⁽⁶⁾.

Toto osvědčení je dostatečným důkazem odborné způsobilosti ve smyslu článku 21 nařízení (ES) č. 1071/2009.

V, dne ⁽⁷⁾

⁽¹⁾ Rozlišovací značky členských států: (B) Belgie, (BG) Bulharsko, (CZ) Česká republika, (DK) Dánsko, (D) Německo, (EST) Estonsko, (IRL) Irsko, (GR) Řecko, (E) Španělsko, (F) Francie, (I) Itálie, (CY) Kypr, (LV) Lotyšsko, (LT) Litva, (L) Lucembursko, (H) Maďarsko, (M) Malta, (NL) Nizozemsko, (A) Rakousko, (PL) Polsko, (P) Portugalsko, (RO) Rumunsko, (SLO) Slovinsko, (SK) Slovensko, (FIN) Finsko, (S) Švédsko, (UK) Spojené království.

⁽²⁾ Orgán nebo subjekt předem určený každým členským státem Evropského společenství k vydávání tohoto potvrzení.

⁽³⁾ Nehodící se škrtněte.

⁽⁴⁾ Příjmení a jméno; místo a datum narození.

⁽⁵⁾ Identifikace zkoušky.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 51.

⁽⁷⁾ Razítko a podpis oprávněného orgánu nebo subjektu vydávajícího osvědčení.

PŘÍLOHA IV

Seznam nejzávažnějších porušení podle čl. 6 odst. 2 písm. a)

1. a) Překročení šestidenního nebo dvoutýdenního omezení maximální doby řízení o 25 % nebo více.
b) Překročení maximální denní doby řízení během denní pracovní doby o 50 % nebo více, aniž by byly čerpány bezpečnostní přestávky nebo nepřerušovaný odpočinek v délce alespoň 4,5 hodiny.
 2. Vozidlo není vybaveno tachografem nebo omezovačem rychlosti nebo je používán klamný přístroj schopný pozměnit záznamy záznamového zařízení nebo omezovače rychlosti, nebo jsou padělány výtisky záznamů nebo údajů stažených z tachografu nebo z karty řidiče.
 3. Řízení bez platného osvědčení o způsobilosti vozidla k silničnímu provozu, je-li tento dokument podle práva Společenství požadován, nebo velmi závažná závada mimo jiné brzdového systému, tyče řízení, kol či pneumatik, odpružení nebo podvozku, jež představuje tak bezprostřední riziko bezpečnosti silničního provozu, že má za následek rozhodnutí o odstavení vozidla.
 4. Přeprava nebezpečných věcí, jejichž přeprava je zakázaná, nebo přeprava takových věcí v zakázaných nebo neschválených obalech, nebo bez označení vozidla přepravujícího nebezpečné věci, čímž jsou ohroženy životy nebo životní prostředí v takovém rozsahu, který vede k rozhodnutí o odstavení vozidla.
 5. Přeprava osob nebo nákladu prováděná bez platného řidičského průkazu nebo prováděná podnikem, jenž není držitelem platné licence Společenství.
 6. Řidič používající kartu řidiče, jež byla zfalšována, jejímž není držitelem nebo již získal na základě nepravdivých prohlášení nebo padělaných dokladů.
 7. Přeprava nákladu při překročení největší přípustné hmotnosti o 20 % nebo vyšší u vozidel, jejichž největší přípustná hmotnost překračuje 12 tun, a o 25 % nebo vyšší u vozidel, jejichž největší přípustná hmotnost nepřekračuje 12 tun.
-